

6. A teremtés

Isten mindenképp Teremtője. Teremtő munkájának hiteles történetét a Szentírás nyilatkoztatta ki. Hat nap alatt alkotta az Ész "a mennyet és a földet", valamint minden földi élőlényt és az első hat hetedik napján megpihent. Befejezett teremtő munkájának Állandó emlékezetéül megalapította a szombatot. Az első emberpár mint a teremtés koronája Isten képére és hasonlatosságára teremtett. Nekik adatott a föld és az azon lévő minden teremtmény feletti felelősséguralom, mivel Isten gondjukra bízta, hogy vigyázzanak arra. Amikor a teremtés befejeződött, Isten dicsősége kijelentette: "Imágon igen jó". (1Móz 1:2; 2Móz 20:8; Zsolt 19:1; 33:6; 104; Zsid 11:3)

A Biblia beszámolja egyszerűen Isten teremtői parancsára azonnal előhívta az eget, a földet, a tengert és minden, ami azokban van (1Móz 20:11). Mindössze hat nap kellett ahhoz a világhoz, ami ez a kietlen és pusztaság. Földet teljesen kifejezett állatokkal és növényekkel bővelkedő, káprázatosan szép bolygót tette. Földünket Isten világos, tiszta, ragyogó színekkel, formákkal és illatokkal dúsította, csodálatos állatokkal, a részletek és feladatok pontosságával állította össze.

Azután Isten "megnyugodott" - megállt, hogy "népelt", "vezesse" munkája győzelmét. E hat nap szünetének emléke mindmég emlékezetes marad, azért, mert akkor megpihent. Vessünk egy rövid pillantást a kezdetekről szívesen bibliai beszámolóra!

"Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet" (1Móz 1:1). A földet víz és sötétség borította. Az első napon a világosságot a világgosságtól, a világosságot "éznappalnak", a sötétséget "éjszakának"

A második napon elválasztotta a vizeket - káprázatosította az atmoszférát a földhöz tartozó vízről - megteremtve ezáltal az élet feltételét.

A harmadik napon Isten egy helyre gyűjtötte a vizet, kialakította a tengert és a szárazföldet. Ezután felállította a csúszó vízpartokat, dombokat és völgyeket. "Hajta tehát a föld gyenge részét, maghoz a részét az ő neme szerint, győzelmétben, amelynek győzelmében mag van, az ő neme szerint." (1Móz 1:12)

A negyedik napon teremtette a Napot, a Holdat és a csillagokat, hogy "legyenek jelek, és meghatározó éjszakai népeknek, napoknak és esztendőknél". A Nap nappal, a Hold éjjel "uralkodik" (1Móz 1:14-16).

A madarakat és a víz-i állatokat Isten az ötödik napon teremtette, "az ő neme szerint" (1Móz 1:21). Ez arra utal, hogy az állata teremtett állatok saját fajtuk szerint folyamatosan szaporodnak.

A hatodik napon hozta létre az állati élet magasabb formáit. Szóval: "Hozzon a föld élő állatokat neme szerint; barmokat, csősz-majsz állatokat és szárazföldi vadakat neme szerint" (1Móz 1:24).

Majd pedig, a teremtés műveinek koronájáért, megteremtette az embert "Ézaz Ó kőpőre, Isten kőpőre teremtő asszonyj teremtő őket" (1Máz 1:27). "Éz%os lőjtő Isten, hogy minden, amit teremtett vala, ő-mő, igen jő." (1Máz 1:3)

Å

Isten teremtő szava

"Az ősr szavjra lettek az egek - ő-rt a zsolőros -, ő-s szjőjnak lehetőre minden seregők" (Zsolt 33:6). Hogyan ha ez a teremtő sző?

A teremtő lge ő-s a mőjr melevő anyag. Mőzes szavai: "Monda Isten", vezetik be a teremtés hat napjőnak fensőges esemőnyeit kivőlt ő-s isteni parancsot (1Máz 1:3, 6, 9, 11, 14, 20, 24). Minden parancs teremtő energiőval feltőltve hangzott el, ő-za kietlen ő-s pusztá" Főldet paradicsommő vőltőzta. ő-ő szőlt, ő-s melett, ő parancsolt, ő-s előőllő 33:9) A vilőg valőban ő-Isten besződe őjltal teremtett" (Zsid 11:3).

A teremtő sző nem főggőtt a mőjr melevő anyagtő (ex nihilo). "Hit őjltal őrtjő meg, hogy a vilőg Isten besződe teremtett, hogy ami lőthatő, a lőthatatlanbő őjllott elő." (Zsid 11:3) Bizonyos alkalmakkor ugyan Isten felhasználőlt korőbban lőtező anyagot - ő-dőmot ő-s a nagytestű őjllatokat a főld porőbő formőlta, ővőit pedig ő-dőm oldalbordő (1Máz 2:7, 19, 22) -, de vőgső soron Isten teremtett minden anyagot.

Å

A teremtés tőrtőnete

Sok kőrdőst vetettek mőjr fel Mőzes első kőnyvőnek teremtősi tőrtőnetővel kapcsolatban. A Biblia első kőnyvő szereplő kőteremtősi le-őrs vajon ellentmond-e egymősnak, vagy pedig ősszecsengenek? A teremtés napjait sző szerint kell-e őrteni, vagy hatalmas időszakokat jelőlnek? Valőban mindőssze 6000 őve teremtette Isten az egeket, a Napot, a Holdat ő-s a csillagokat?

A teremtés tőrtőnete. A Biblia kőt feljegyzőse a teremtés tőrtőnetőről - az egyik 1Máz 1:1 ő-2:3, a mősik pedig ősszhangban őll egymőjssel.

Az első beszőmolő időrendi sorrendben beszőli el minden dolog teremtőst.

A mősdik beszőmolő a kővetkező szavakkal kezdődik: "Éz az őgne ő-s a Főldnek eredete..." Ehhez hasonlő kifejezősekkal vezet be 1Máz a csalődi tőrtőneteket (vő. 1Máz 5:1; 6:9; 10:1). Ez a le-őrs az ember helyő

határozza meg a teremtett világban. Nem szigorúan időrendi, inkább arra mutat rá, minden mással az volt Isten célja, hogy az embernek megfelelő környezetet teremtsen.[1] Az első beszámolóban a legelső teremtésről beszél, majd az ember teremtéséről, valamint az Édenkert katasztrófájának megteremtéséről. Ezenkívül a teremtés történetét ad az ember teremtéséről az ember uralomra. E két teremtési beszámoló csak akkor van összhangban a Szentírás tényleges teremtésével, ha valóságosnak tekintjük a teremtést.

A teremtés napjai. A Biblia két teremtési történetnek napjai valóságos 24 órás időszakokat jelölnek. Jellemző a kétvetkező kifejezés arra, hogy Isten szavatszerűen népe hogyan mérte az időt: "Ézeste és reggel" (1Móz 1:5, 8, 13, 31), ami egy-egy napot jelölt, estével vagyis naplementével kezdődően (lásd 3Móz 23:32; 5Móz 16:6). Semmi sem igazolná, ha azt mondanánk, hogy ez a kifejezés valóságos napot jelölt a harmadik könyvben, a harmadik könyvben pedig több ezer vagy több milliárd évet.

1Móz 1-ben a napnak fordított hármas szám a jellemző. Amikor a jellemzővel határozott szám jellemző, mindig valóságos 24 órás napot jelent (pl. 1Móz 7:11; 2Móz 16:1) - ez inkább utal arra, hogy a teremtési beszámoló szám szerint 24 órás napokat említ.

A Tízparancsolat is bizonyítja, hogy a harmadik teremtési beszámolóban valóságos napokról van szó. A negyedik parancsolatban ezt mondja Isten: "Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végzd minden dolgodat; de a hetedik nap az én napom, a te Istenednek szombatja; semmi dolgot se tegyél azon... Mert hat napon teremtődött az ég az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugvát. Azért megáldád a szombat napodat, és megszentelöd azt" (2Móz 20:8-11).

Isten szóval nyilvánvalóan elmondja a teremtési történetet. Minden nap (jellemző) teremtő munkával telt el, és a teremtés hetedik napján a szombat volt a csúcspontja. A 24 órás szombatnap tehát a teremtés valóságos hetedik napjának emlékét. A történetet volna a negyedik parancsolat, ha a teremtés napjai korszakokra nyolcnaposak.[2]

Akik 2Pt 3:8-at idézik - "Egy nap az érnél olyan, mint ezer esztendő" - próbálják bizonyítani, hogy a teremtés napjai valóságos 24 órás napok voltak, azok megfelelnek annak a tényről, hogy ugyanez a vers így fejeződik be: "Ézeste ez esztendő, mint egy nap". Isten szavainak hitelességét cárdőlelik meg azok, akik a teremtés napjain ezer éveket vagy több milliárd, sőt milliárd évet értenek - és éppen azt teszik, amire a könyv kárhoztatta őket.

Mit jelent az "ézegek" kifejezés? Vannak, akiket - teljesen érthető módon - zavarba ejtenek azok a versek, amelyekben az áll, hogy Isten megteremtette "az eget és a földet" (1Móz 1:1; v. 2:1; 2Móz 20:11), majd pedig megalkotta a Napot, a Holdat és a csillagokat a teremtés hetedik napján, 6000 évvel ezelőtt (1Móz 1:14-19). Akkor jött volna létre minden élet?

Isten nem a teremtési határt hozta létre az eget, ami a földtől fogva a lakóhelye. 1Móz 1. és 2. fejezetben szereplő "ézegek" szám minden bizonnyal Napunkra és naprendszerünkre vonatkozik.

Nagyon is valószínű, hogy Krisztus nem elsőként, inkább utólag teremtette a földet. A Biblia kőpet mutat be arról, hogy Isten fiai - feltehetőleg az el nem bukott világok adományai - Isten eljöttével a világgegyetem egy tervponti (Jézus)

1:6-12). Az úrkutatások során eddig nem fedeztek fel más lakott bolygókat. Ezek minden bizonnyal az űr igen távoli pontjain lehetnek - jással a bűntől szennyezett naprendszerünk kárán, ami a bűn fertőzése miatt lett elkájlán-tve

Á

A teremtés Istene

Milyen Isten a Teremtőnk? Vajon a végtelen Isten öröklődést tanosít irántunk - világegyeteme egy eldugott zugjának parányi porszeméi iránt? A Föld megteremtése után még nagyobb és még jobb dolgokkal folytatta a teremtést?

Gondviselő Isten. A Biblia teremtési története Istenről szól először, és csak azután tér rá az emberekre. Ez arra utal, hogy Isten az őg és a Föld megteremtésével történelmes környezetet akart létrehozni az emberiségnek. Az ember és a nő - Isten ragyogó mesterműve volt.

E leírás gondos tervezőnek mutatja be Istent, aki törődik teremtményeivel. Kertet állított az embernek, és feladatát adta, hogy művelje azt. Olyannak teremtette az embert, hogy kapcsolatot tudjon vele tartani. Nem erőszakkal kihasználó, természetellenes kapcsolatot akart, hanem a világot szabadsággal teremtette meg, úgy, hogy képes legyen szeretni és szolgálni Istent.

Ki volt a teremtő Isten? A Szentírás még minden személyt vett a teremtés munkájában (1Móz 1:2, 26). Az aktív teremtő mégis Isten Fia, az Atról fogva Krisztus volt. A teremtési történet bevezetőjében Mózes a kivetkezőt - "Kezdetben teremt Isten az eget és a Földet". Ezeket a szavakat időzve, János pontosan meghatározza Krisztus szerepét a teremtésben. "Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennel, és Isten vala az Ige... Minden általa lett, nélkül semmi sem lett, ami lett." (Jn 1:1-3) Később pedig, még ugyanebben a szakaszban, János teljesen világossá teszi, hogy kiről is r. "Az Ige testet vett, és lakoztak közöttük." (Jn 1:14) Jézus volt a Teremtő, aki szavával létrehozta a Földet (Iásd Ef 3:9; Zsid 1:2).

Isten szeretetnek bemutatása. Milyen mély és Isten szeretete! Amikor Krisztus szerető gonddal teremtett a földön, hogy megformázza az első ember kezét, tudnia kellett: egy nap majd emberi kezek bántalmazzák és feszítik keresztre. Bizonyos értelemben a teremtés és a kereszt összekapcsolódik, mert Krisztus, a Teremtő megteremtett a világ alapja "ta" (Jel 13:8). Nem törtéte el a teremtés munkáját az sem, hogy mint Isten, előre tudta, [3] mi következik majd. A Golgota zászlóterhes fellegei árnyában Krisztus az élet lehetőséget lehelte a földön, miközben tisztában volt azzal, hogy ez a teremtői tette fosztja meg majd Őt magát az élet lehetőségtől. A teremtés alapja a felfoghatatlan szeretet.

Á

A teremtés célja

A szeretet indokolja Isten minden tétét, mert Isten szeretet (1Jn 4:8). Nemcsak azért teremtett bennünket, hogy mi szerethessük Őt, hanem hogy Ő is szerethessen bennünket. Szeretete készítette arra, hogy a teremtés által egyik legnagyobb adományával - az élettel - ajándékozzon meg bennünket. Utal arra a Biblia, hogy mi a célja Istennek a világegyetemmel és lakóival?

Isten dicsősége nek bemutatása. Isten a teremtményei által mutatja be dicsőségét. "Az egek beszélnek Isten dicsőségeinek munkáit hirdeti az ég boltozat. Nap napnak mond beszédet; Éj éjnek ad jelentést. Nem olyan szék, sem olyan beszéd, amelynek hangja nem hallható; székük kihat az egész földre, és a világ végeire az ő mondásuk." (Zsolt 19:2-5)

Miért van szükség Isten dicsőségének ilyen székles körü bemutatására? A természet bizonyítást tesz Istenről. az a szék, hogy teremtményei a Teremtőre irányuló mindenki figyelmét. "Mert ami Istenben láthatatlan, tud az Ő által alkotott hatalmas istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásait megértve megálljtartó menthetetlenek" (Róm 1:20) - Árká Pál.

Amint Isten a természet dolgai által magához vonz bennünket, egyre többet tudunk meg tulajdonságairól, olyan tulajdonságokról, amelyeket a magunk életében is kialakíthatunk. Isten jellemének társasával pedig dicsősége adunk neki, betöltve a célt, amit teremtettünk.

A világ benépesítése. A Teremtőnek nem az volt a szék, hogy a föld magányos, néres bolygó legyen, hanem akarta, hogy benépesítse (Ésa 45:18). Amikor az első ember úgy érezte, hogy társra van szükség, Isten megteremtette az asszonyt (1Móz 2:20; 1Kor 11:9). Ő hozta létre a házasság intézményét (1Móz 2:22-25). A Teremtő nemcsak az éj teremtett világot feletti uralommal ajándékozta meg őket, hanem e szavaival: "Szaporodjatok és sokasodjatok" (1Móz 1:28), azt a kívánságot is adta nekik, hogy ők is részt vehetnek a teremtésben.

Á

A teremtés jelentősége

Az emberek hajlanak arra, hogy figyelmen kívül hagyják a teremtés tanait. "Kit érdekel - mondják -, hogyan teremtette Isten a földet?! Csak azt kell tudnunk, hogyan juthatunk a Mennybe!" Pedig az Isten teremtői volták az egész teremtés keresztény és biblikus teológiai gondolkodás megkerülő alappja".[4] Számos alapvető bibliai elv az isteni teremtésben gyökerezik.[5] Valójában, ha tudjuk, hogyan teremtette Isten az eget és a földet, az is hozzájárulhat a Jelenések könyvének értelmezéséhez, János által látott éj éj és föld fel vezető út megtalálásához. Kérjük tehát a teremtés tanait?

A bűnyímádás ellenszere. Istent teremtői volta által népszerűteli meg minden más istentől (1Kr 16:24-27; Zsolt 96:5-6; Ésa 40:18-26; 42:5-9; 44). Azt az Istent kell imádnunk, aki teremtett minket, és nem azokat, amiket mi alkotunk. Teremtői érdemeire való tekintettel megilleti teljes szívetes hűségünk. Bűnyímádás minden olyan kapcsolat, ami megzavarja ezt a szívetes viszonyt, és így Isten átlétele alá esik. Tehát a Teremtő irányítja hűségünk életét.

Az igazi istentisztelet alapja. Istentiszteletünknek az az alapja, hogy Ő a Teremtőnk, mi pedig a teremtményei vagyunk (Zsolt 95:6). Ennek fontosságára utal, hogy ez a gondolat szerepel abban a felhívásban, ami Krisztus visszatérése előtt a föld minden lakójának szól: "Imádjátok azt, aki teremtette a Mennyt és a földet, és a tengert és a vizek forrását" (Jel 14:7)

A szombat a teremtés emlékének napja. Isten az Ötödik napot, a szombat megemlékeztetését, hogy hetet emlékeztessen: teremtményei vagyunk. A szombat a kegyelem ajándéka volt, ami nem a mi tetteinkről, hanem Isten iránti szeretet. Készenlést jelent, amelyben részesítette ezt a napot, és megszentelte, mert azt akarta, sose felejtse el: a munka mellett az Ötödik napot kell megőriznie a Teremtővel való kapcsolatunkért, a nyugalomnak és Isten békéjének. Teremtményei emlékeztetésének (1Mózes 2:2-3). Ennek fontosságát hangsúlyozandó, a teremtés örök jeleit a Teremtő az erkölcsi törvény szövegébe helyezte a parancsot, hogy ne feledkezzünk el teremtői hatalmunk szent emlékeiről (2Mózes 20:8-11; 31:13-17; Ez 20:20; Lásd e könyv 19. fejezetét).

A hájzasság Istentől származó intézkedés. A teremtés hete során vezette be Isten a hájzasságot mint isteni intézkedést. Szándéka szerint ez a kő ember kőzetből szent egység felbonthatatlan; a földi érzékszervek felelősségéhez, és ketten egy testből" (1Mózes 2:24; Lásd Mk 10:9; és e könyv 22. fejezetét).

Az igazi ártatlanság alapja. A teremtési törvényben az áll, hogy Isten a saját képére formált bennünket. Ez az ember igazi ártatlanság. Ez a gondolat nem ad helyet a magunk lebecsülésének. Valóban egyedülálló helyet kaptunk a teremtésben azzal a rendkívüli kiváltsággal, hogy állandó kapcsolatban lehetünk a Teremtővel, és egyenként is hasonlóan járhatunk hozzá.

Az igazi kőzet alapja. Isten az Atyánk a teremtés jogán (Mal 2:10), amiből az egész emberiség testvériséggel kővetkezik. Ő az Atyánk, mi pedig a gyermekei vagyunk. Isten képe teremtettünk mindannyian, nemtől, fajtól, műveltségtől vagy pozíciótól függetlenül. Ha az emberek megértésük, és alkalmazásuk ezt az elvet, azzal kiképzésük lehetne a fajgyűlölet, a fanatizmus és a diszkrimináció minden formája.

Sáfírság. Isten teremtett bennünket, ezért az Ő tulajdonát képezzük. Ebből az következik, hogy szent felelősség hűségesen gazdálkodni fizikai, szellemi és lelki képességeinkkel. Kifejezett hajtásunk, ha cselekedeteinkben a Teremtőtől teljesen független-tjünk magunkat (Lásd e könyv 20. fejezetét).

Felelősséggel tartozunk a törvénynek. A teremtéskor Isten az első főt az asszonyt kertbe helyezte (1Mózes 2:8). Meghagyta nekik, műveljék a földet, és hajtsák uralmuk alá az állatokat (1Mózes 1:28). Ez arra utal, hogy Istentől kapott felelősségünk valódeni törvénynek.

A kőzet munkát szolgálja. A Teremtő azt mondta: "Émelve és őrizze" az Eden kertjét (1Mózes 2:15). munka mentségük tanít az is, hogy Isten ezt a hasznos foglalatosságot adta az embernek a teljes körű világon.

A világegyetem ártatlanság. A teremtés minden fáján Isten azt mondta, amit alkotott, "jó" (1Mózes 1:10, 12, 17, 21, 25), és befejezte a teremtést, kijelentette, az egész "jó" (1Mózes 1:31). A teremtett anyag tehát Istenben nem rossz, hanem jó.

A borítók, a magányosság és a cölaltalanság ellenszere. A teremtési történet arra mutat rá, hogy Isten mindent bizonyos céllal teremtett, és a dolgok nem a fejlődés váletlenszerű incolatai nyomán alakultak ki. A Teremtőnek az volt a szándéka, hogy az emberiség a kapcsolatban legyen vele. Ha megértjük, hogy Isten céllal teremtett bennünket, akkor az élet tartalmasság és gazdagság válik, szertefoszlik az a fájdalmas reszég és elgedetlenség amiről oly sokan beszélnek, mert Isten szeretete lép azok helyébe.

Isten történetének szentsége. Isten története létezett már a bűneset előtt. Az emberek el nem bukott állapotban alítettk magukat annak. Az volt Isten szándéka a történettel, hogy ávjon az inpuszt-tást, bemutassa a szabadság határait (1Máz 2:17), őrizze Isten országga polgárainak boldogságát és bökaját (1Máz 3:22-24; Iás 18. fejezet).

Az élet szentsége. Az élet Teremtője továbbra is részt vesz az emberi élet kialakításában, szentté tve ezáltal a föld magasztalja Istent, mert része volt az ő szíletében is. Bizony, te alkottad vesémet, te takargattál engem anyám méhében. Magasztallak, hogy csodálatosan megkálntettél... Nem volt elrejtve előttem az én csontom, amikor titokban formáltattam és idomítottam, mintegy a föld mélyében. Léteid szemeid az én alaktalan testemet, a kényvedben ezek mind be voltak rva." (Zsolt 139:13-16) Ásaián az Ásr Ágy utal magára, mint aki alkotd, an méhétől fogva" (Ása 44:24). Az élet Isten ajándéka, ezért tiszteletben kell tartanunk, sőt erkölcsi kötelességünk rá.

Á

Isten teremtői munkájának folytatása

Isten már befejezte volna a teremtést? A teremtési beszámolóval ezzel a mondattal zárul: "Élveztetek az ég és az föld seregét" (1Máz 2:1). Az Ászszávetés megerősíti, hogy Isten éza viláig megalap-tást kezdve bevégezte" a teremtést (Zsid 4:3). Azt jelentené ez, hogy már nem hat Krisztus teremtői energiája? Ellenkezőleg! A teremtő Ige továbbra is hat, kálntéle Áton-mádon.

1. Krisztus és teremtő szava. A teremtés utáni 4000 évvel egy mámai százados Ágy szét Krisztushoz: "Csak szíj és szí, és meggyógyul az én szolgálóm" (Mt 8:8). Jézus pedig, Áppen Ágy, mint a teremtéskor tette, szí - és a szí meggyógyult. Jézus földi szolgálata során az a teremtőerő, amely életet vitt máim lételen testébe, feltámasztott halottakat, és Áj életre keltette azokat a szenvedőket, akik segétséget folyamodtak hozzá.

2. A teremtő Ige ma. Sem a mi viláigunkat, sem a viláigegytemet nem Án magukban melevő erő tartja müködésben, hanem a teremtő Isten őri és tartja fenn. Ő az, ézaki bebor-tja az eget felhőivel, és kász-t a föld szíjára, és fí sarjast a hegyeken; aki megadja táplálkát a baromnak, a hollák fiaknak, amelyek károganak" (Zsolt 147:8-9; v. J. 26:7-14). Szavával tart fenn mindent, és éz minden Őbenne Áill fenn" (Kol 1:17; v. J. Zsid 1:3).

Testünk minden egyes sejtének müködése Istentől függ. Minden lélegzetvétel, minden szívdobbanás, minden alkalom, amikor a szemünkkel pislogunk, a szerető Teremtő gondoskodik ránk. „Őbenne Álánk, mozgunk Á vagyunk." (ApCsel 17:28)

Isten teremtői hatalma nemcsak a teremtésben működött, hanem a megvilágításban és a helyreállításban is. Isten Őj teremt az emberek számára (1. Mózsa 44:21-28; Zsolt 51:10). "Az Ő alkotása vagyunk - mondta Péter -, teremtve Krisztus Jézusban, járt cselekedetekre" (Ef 2:10). "Ha valaki Krisztusban van, Ő teremt az." (2Kor 5:17) A világért a megszámlálhatatlanul sok csillagrendszerrel benépesítő Isten ma is használja teremtői hatalmát, hogy akár a legmélyebbre szállt bűnt is Őj teremtse a saját képeire.

Ez a megvilágítás, helyreállítás erő nem korlátozik csupán arra, hogy csak megváltoztassa az emberi életet. Ugyanaz a hatalom, amely egykor megteremtette az eget és a földet, a világ-élet utján Őj is fogja tenni - Őj és fenséges teremtést, Őj eget és Őj földet alkotva belőlük (1. Mózsa 65:17-19; Jel 21, 22).

Á

Teremtés és megvilágítás

Tehát Jézus Krisztusban találkozik a teremtés és a megvilágítás. Hihetetlen világgyegetemet és teljes körű világot teremt. A teremtés és a megvilágítás kézzelfogható párhuzam és ellentét egyaránt fontos.

a) A teremtés időtartama. A teremtéskor Krisztus szent, és parancsa azonnal teljesült. A teremtés munkája Krisztus erővel teljes szava hatására ment végbe, nem pedig az egyik formából a másikba történő átalakulások rendkívül hosszú időszakai által. Krisztus hat nap alatt teremtett meg mindent. De miért kellett hozzá hat nap? Vajon nem lett volna elég, ha csak egyszer szent, és ezzel egy szempillantás alatt létrehozta mindent? Talán a teremtés lelte abban a hat napon, amíg bolygónk kialakult. Esetleg ezt a "hosszabb" időt azzal magyarázhatjuk, hogy minden teremtett dologban kézzelfoghatóan részt vett, vagy talán a hatnapos hittel való munkát akart adni a munka és a pihenés kétforgására, amelyet a munkára eltervezett.

Az idővonalat viszont nemcsak szavakkal szerzi meg. Az ember megteremtésének folyamata áttekinthetően átvilágít, amibe beletartozik a rági és az Őj szent, Krisztus harminchárom éves földi élete és az azután kézzelfogható 2000 éves mennyi kézzelfoghatója. Roppant hosszú idő - a Szent-írás időrendje szerint mintegy 6000 év a teremtés óta -, és az emberek még mindig nem tértek vissza az édenkertbe.

A teremtéshez és az Őj teremtéshez szükséges időben mutatkozik nagy kézzelfogható is arról tanít, hogy tettei mindig az emberiség javát szolgálják. A teremtés rávilágít ideje azt kívánja, hogy kifejlett embert hozott létre, aki élvezheti teremtett világát. A szerető Isten jellemével ellentétben állt volna, ha a teremtés befejezését a hosszú időszakokon át tartó fokozatos fejlődés folyamatával kísélteti. Az Őj teremtésre adott idő pedig arra mutat, hogy szeretetből fakadóan, Isten a lehető legtöbb embert meg akarja menteni (2Pt 3:9).

b) Krisztus teremtői munkája. Édenben Krisztus kimondta a teremtő Igét. Betlehemben "az Ige testté lett, és lakozott miként az emberek között" (Jn 1:14) - maga a Teremtő is a teremtett világig részévé vált. Milyen mély és leereszkedő! Az nem állhatta, amikor Krisztus a világot megteremtette, viszont sokan szemtanúi lehettek, amint hatalmával megnyitotta a vak szemét (Jn 9:6-7), a néma szavát (Mt 9:32-33), meggyógyította a leprásokat (Mt 8:2-3), és életre keltette a halottakat (Jn 11:14-45).

Krisztus második áldozatát, az emberiség Őj kezdeteként juttat el (Róm 5). Mindenben Ő adta az embernek az életet, az ember pedig fájra feszítette Őt a Golgotán. A Paradicsomban az Isten képére teremtett ember magasan állt, a Golgotán az Ember ernyedten feleggett, mint egy bűnöző. A teremtési hatót pontokán Ős a keresztre feszítéskor pontokán elhangzott: "Elvezetett!" - a teremtői munka befejezését jelölve (1Móz 2:2; Jn 19:30). Az egyiket Krisztus Istennel, másikat emberként tette, az egyiket hatalmas erővel, a másikat emberi szenvedéssel; az egyiket meghatározott időre, másikat az egész örökkévalóságra; az egyiket az elbukás lehetőségével, a másikat a Szentben felidővel.

Krisztus teljes isteni keze adott először életet az embernek, Ős szegedett keze ad majd örök életet neki. Mer nemcsak megteremtette, hanem Őj is teremtheti az embert. Mindkét teremtés egyaránt Krisztus műve - egyik sem "természetes" fejlődés eredménye.

Isten a saját képére teremtett bennünket, Ős arra szólít fel, adjunk dicsőséget neki. A teremtés koronájukat Istentől v mindannyiunkat: Istenünk kapcsolatba vele, naponta igyekezzünk Krisztus Őjteremtő erejét, hogy még teljesebbé váljunk, hogy képessé váljunk képet Istent dicsőíteni.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

L. Berkhof, Systematic Theology, 4. jav. kiad. (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1941), 182. oldal

2.

Â

Már az is problémát okozna, ha arra gondolnánk, hogy a teremtés minden egyes napja 1000 évig tartott volna. Eszerint a hatodik "évszázad" estére - ami a letételek első "évszázada" volt - sokkal idősebb lett volna, mint amilyen lett volna a Biblia rá vonatkozóan (1Móz 5:5). Lásd Jemison, Christian Beliefs, 116-117. oldal

3.

Â

Lásd e könyv 4. fejezetét!

4.

Â

"Teremtés", SDA Encyclopedia, 357. oldal

5.

Â

Uo.; Arthur J. Ferch, "What Creation Means to Me", Adventist Review, 1986. október 9., 11-13. oldal